

var min første Tanke, at lægge dette Museum i Rosenborg Have, men ikke lige op ad Slottet, derimod nærmest henad den saakaldte Frugthave. Det viste sig imidlertid snart, at der mod denne Plan rejstes en meget bestemt Opposition; man var i København bange for, at Kongens Have skulde blive ødelagt, og omendstønt jeg ikke fuldtud kan anerkende Berettigelsen af de Indvendinger, der i saa Henseende bleve gjort, var Opinionen til Stede, og noget berettiget var der ganske vist i den. Hertil kom, at der jo, samtidig med at Planerne vare fremme om at bygge det Museum, her er Tale om, tillige var Planer fremme om at bygge et stort nyt Kunstmuseum. Overvejelserne gik ud paa at bygge det ene i Rosenborg Have, som sagt, i Frugthaven, det andet paa Quistzaws Bastion, hvor nu Kunstmuseet er under Bygning. Smidertid stillede Københavns Kommune, da Underhandlingerne om Erhvervelse af Quistzaws Bastion bleve indledede med den, den Fordring, at man samtidig skulde komme til en Art af Overenskomst, ogsaa om det andet Museums Beliggenhed paa Københavns Kommunes Terræn, i Østre Anlæg. For Quistzaws Bastion blev, som det høje Ting bekendt, givet en bestemt Betaling, som jeg ikke stal komme nærmere ind paa. Med Hensyn til den anden Plads, derimod blev der fordret, at Staten for at erhverve den skulde overlade Kommunen den nuværende Garderfærnes Plads til Udvidelse af Boulevarden og et Stykke af Eksercerpladsen og af Rosenborg Have til Udvidelse af Gøttersgade. Man bragte altsaa denne Sag i Forbindelse med ganske andre Interesser eller gjorde den, rettere sagt, afhængig af ganske andre Interessers Tilfredsstillelse, nemlig Opførelsen af en ny Garderfærne, et nyt Eksercerhus og Indrettelsen af en ny Eksercerplads, og man fordrede, at hele denne Sag, hvis i det hele taget Kommunen skulde være bunden ved sit Tilbud, skulde være i Orden inden en vis Tid, som for øvrigt allerede er udløben for længere Tid siden. For at erhverve Quistzaws Bastion mente jeg, at det var rigtigt formelt at gaa ind ogsaa paa dette Punkt, stønt det ganske vist ingen Sinde var min Mening at blive ved den Plan. Allerede da havde jeg faaet den Tanke, at det rette var at lade Museet blive paa Prinsens Palæ og udbvide denne Bygning. Som det høje Ting be-

kendt, er der i de senere Aar med Rigsdagens Billigelse blevet indkøbt en stor Del Bygninger, liggende dels i Stormgade og dels i Ny-Vestergade, saa at Staten nu ejer en hel Karré, som ved en 20 Alen bred Gade vil kunne adstilles fra den Del af Bygningerne mellem Stormgade og Ny Vestergade, som ligge ud til Vestervold. Det høje Ting har bevilget de nødvendige Penge til Indkøb af disse Bygninger, og det høje Ting har jo vidst, at det var Regeringens Mening i alt Fald, at disse Bygninger skulde anvendes til Udvidelse af en Tilbygning til Prinsens Palæ for der at installere disse store Samlinger. Ganske sikkert har Rigsdagen ikke paataget sig nogen Forpligtelse; tværtimod har den forbeholdt sig Ret til, om jeg saa maa sige, at den skulde tages paa Raad med ved den endelige Anvendelse af Grunden; men som sagt, det kan ikke være den ukendt, hvad Hensigten var med alle de Indkøb, der ere gjort af Regeringen. Hensigten med Indkøbene var væsentlig den at faa den nødvendige Plads til en Udvidelse af Prinsens Palæ. Da det nu efterhaanden var lykkedes at komme i Besiddelse af alle disse Grunde, nedsattes der en Kommission med mig som daværende Minister som Formand og bestaaende ellers af nogle Arkitekter og Museumsmand for at tage under Overvejelse, paa hvilken Raade Grunden bedst kunde benyttes, hvorledes man nu bedst kunde faa Nybygningerne gennemførte. Efter en Del Forhandlinger, og efter at man var kommen til den Overbevisning, at da der her var Tale dels om Ombygning af en gammel Bygning, og dels om Tilbygning til den, vilde en Konkurrence mellem Arkitekter ikke være hensigtsmæssig, men at det rette vilde være at henvende sig til en bestemt Mand, saa henvendte man sig til Professor Storck, der derefter har udarbejdet Tegninger og Planer. Som de Herrer ville se af, hvad der ligger for, er der en Minoritet i Kommissionen, som har ment, at man skulde forlade Tanken om at udbvide og tilbygge til Prinsens Palæ, men derimod søge at erhverve en Grund og bygge en hel stor ny Bygning. Men lige over for denne Tanke tror jeg, at man med Rette kan gøre gældende, at just den gamle Bygning, naar den bliver ombygget, saa den